

Zbornik sudske prakse

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 22. veljače 2018. – ERSTE Bank Hungary

(predmet C-126/17)¹

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 4. stavak 2., članak 5. i članak 6. stavak 1. – Odredbe kojima se definira glavni predmet ugovora – Ugovor o zajmu u stranoj valuti – Doseg pojma ‚jasno i razumljivo sastavljene‘ – Djelomična ili potpuna nevaljanost ugovora”

1. *Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13 – Područje primjene – Odredbe koje utvrđuju glavni predmet ugovora ili se odnose na cijenu ili naknadu i usluge ili robu koje treba isporučiti kao protučinidbu – Odredba iz ugovora o kreditu sklopljenog u stranoj valuti koja potrošaču nameće obvezu otplate navedenog kredita u toj istoj valuti – Uključenost – Pretpostavke – Obveza ispunjavanja zahtjeva razumljivosti i transparentnosti – Doseg*

(Direktiva Vijeća 93/13, čl. 4. st. 2. i čl. 5.)

(t. 35. i t. 1. izreke)

2. *Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13 – Utvrđenje nepoštenosti ugovorne odredbe – Doseg – Nacionalni propis koji nacionalnom sucu koji utvrdi ništavost nepoštene odredbe omogućuje da je zamijeni dispozitivnom odredbom nacionalnog prava – Dopuštenost*

(Direktiva Vijeća 93/13, čl. 6. st. 1.)

(t. 40., 41. i t. 2. izreke)

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. i članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, treba tumačiti na način da, u smislu tih odredbi, odredbe ugovora o zajmu sklopljenog u državi članici između potrošača i bankarske ustanove ispunjavaju zahtjev prema kojem ugovorne odredbe moraju biti jasno i razumljivo sastavljene kada je novčani iznos koji će biti stavljen na raspolaganje tom potrošaču i koji je izražen u stranoj valuti kao valuti računa i određen u odnosu na valutu plaćanja, jasno naznačen. Pod

¹ SL C 221, 10. 7. 2017.

uvjetom da određivanje tog iznosa ovisi o tečaju koji je na snazi na dan deblokade sredstava, navedeni zahtjev znači da načini izračuna stvarno pozajmljene svote, kao i tečaj koji se primjenjuje, moraju biti transparentni na način da prosječni potrošač, koji je dovoljno informiran i razumno pažljiv i razborit, može na temelju preciznih i razumljivih kriterija procijeniti ekonomske posljedice koje se na njega odnose i koje proizlaze iz tog ugovora, među kojima su osobito ukupni troškovi zajma.

2. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti u smislu da, kada nacionalni sud utvrdi da su odredbe ugovora o zajmu sklopljenog između potrošača i bankarske ustanove, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, nepoštene, ta odredba ne sprječava taj sud u tome da proglasi nevaljanost cijelog ugovora, ako on ne može opstati nakon poništenja tih odredbi.